

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.
CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
 Números atassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rembla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger, 2'50.

DEL FOCH A LAS BRASAS

o projecte de ley de repressió del anarquisme está sobre la taula, á punt de ser discutit: Examinemlo.

Comprén vuyt articles: los tres primers encaminats á castigar los fets, y 'ls últims á perseguir las ideas.

Comensém pels últims que son tal vegada 'ls que mes interesan, no als anarquistas, sino á la generalitat dels ciutadans.

«Article 4.º S' autorisa al Govern pera que oint á la Junta de autoritats de la respectiva capital de provincia suprimieixi tots los periódichs, centres y llochs de recreo dels anarquistas ENCARE QUE ARTIFICIOSAMENTE DISSIMULIN LOS SEUS FINES. En altre cas quan los periódichs, centres ó llochs de recreo fassan gala del títul de anarquistas, podrá 'l govern suprimirlos sense oír á la Junta de autoritats.»

Aquí tenen un article-bomba contra tots los periódichs, contra tots els centres, contra tots los llochs de recreo que destorbin ó siguin mal vistos pels que manin. Bastará acusarlos de que son anarquistas, per suprimirlos. Si alegan que no ho son, se dirá que ho dissimulan artificiosament... Y no tindrán mes remey que resignarse ab la supressió y encare donar las gracias de que las cosas no passin á pitjors, ab l' aplicació arbitraria dels següents articles.

«Quina será la sort de las asociaciones republicanas y liure pensadoras? ¿Quina garantía d' existencia tindrán las societats obreras constituídas al objete de millorar la sort de las classes proletarias?»

Atach mes formidable á las llibertats de imprenta y de asociació no pot formularse en menos paraulas. Aprobada la ley, no hi ha periódich, ni societad possible, sempre que 'l govern ó 'ls seus agents ó 'ls seus cacichs s' empenyin en suprimirlos.

«Article 5.º Igualment s' autorisa al Govern pera extranyar perpetuament del regne á tota persona á qui se li probi que professi opinions anarquistas, ab intervenció y d' acort ab la respectiva Junta de autoritats.»

«Si l' extranyat en aquesta forma tornés á la Península, será relegat á una colonia llunyana, quedant subjecte al régimen disciplinari que, segons la conducta que observi, considerin indispensable las autoritats militars.»

Aquí sí que podem dir: ¡Apréta manco!... Ab aquest article queda enterament suprimida la seguretat individual.

Las opiniones anarquistas no s' defineixen siquiera. Lo determinar ahont comensán y ahont acaban queda al arbitrio de la Junta de autoritats de cada provincia. Bastará que á aquestas els sembli que fulano ó mengano professan ideas anarquistas, pera dirli:

—Te doném vintiquatre horas de temps pera passa

la frontera. ¡Y ay de tú si tornas á Espanya!... Allá al golfo de Guinea tenim una isla nomenada Fernando Póo, y en los últims confins del mar Pacífich un parell d' archipiélachs coneguts per las Carolinas y las Marianas y 't dispensarém 'l honor de trasladart'hi sense fer-te'n pagar res del viatge.

Ab aquest article de la ley aplicat ab una mica de bona voluntat n' hi ha prou per desterrar á la meytat dels espanyols. Es un arma terrible y al mateix temps molt cómoda per exercir venjansas abominables. Aquellas autoritats y 'ls seus agents que fins ara han omplert las presons de blasfemios, aplicantlos arrestos arbitraris de quinze días, podrán, si volen, enviar als mes pacífichs ciutadans á menjar perpetuament lo pa de l' emigració. ¿Qui s' atrevirá á protestar contra 'ls seus abusos? Atacar á las autoritats podrá ser considerat com una expansió de las opiniones anarquistas.

Constituhim una situació diametralment oposada á la que avuy domina, pero deixant subsistent aquest article de la ley de repressió del anarquisme, y 'ls gobernants, si volen, tindrán medis per desterrar d' Espanya, á n' en Cánovas, á n' en Sagasta... y hasta al Marqués de Comillas, tatzantlos de anarquistas.

¿Per ventura 'l President del Congrés Sr. Pidal, al pendre possessió del càrrech, no vá parlar de l' anarquía mansa que domina fins en lo Congrés? Donchs en Pidal, que reconeix en las mateixas Corts l' existencia del anarquisme, hauria de designar, per donar un exemple de imparcialitat, los representants del país que han de ser objete, primer que 'ls altres ciutadans, de tot lo rigor del article 5.º de la ley de repressió.

De manera que 'ls que han de aprobar aquesta ley, son los primers que, segons l' autoritat testimoni del President del Congrés, n' haurian de sufrir las conseqüencias.

Los primers articles tendeixen á la repressió dels fets.

«Art 1.º Tots los delictes contra las personas y las cosas que s' cometin ó s' intentin cometre per medi d' explosius ó materias inflamables, passarán en lo successiu á la jurisdicció de Guerra, sent jutjats pels Consells de guerra de la plassa á quins correspongui.»

«Art. 2.º Serán castigats ab la pena de mort tots los autors ó cómplices de tals delictes. Los encubridors, los reos de conspiració y proposició pera cometre'ls, sufriran la relegació perpetua ó tempóral segons los cassos.»

«Art. 3.º Los que sense induhir directament á altres á exercitar qualsevol dels delictes enumerats en l' article anterior provoquessin de paraula, per escrit, per l' imprenta ó 'l grabat ó altre medi de publicitat á la perpetració de dits delictes, incurrerán en la pena de cadena perpetua si á la provocació hagués seguit la perpetració, y en la inmediata quan lo delicte no s' realisi.»

Tot aixó estaria bé si 'l text sigués mes clar. Pero tal com vé concebut, tractantse de delictes no ja sols contra las personas, sino contra las cosas, comesos no ja sols per medi d' explosius, sino també per medi de materias inflamables, qualsevol pot creure's

que hasta 'l mer fet de encendre un cigarro pot ser castigat ab la pena de mort.

Un cigarro es una cosa... y un mixto una materia inflamable.

Aquesta interpretació ridícula á que s' presta 'l primer article de una ley tan important, revela lo molt que l' haurán meditada 'ls que l' han escrita, baix l' impressió dels atentats anarquistas.

Reprimirlos per medi de una ley que amenaça, mes que als autors dels horribles delictes, als pacífichs ciutadans ho troban més fácil, mes senzill, menos ocasionat á mals-de-cap, que emprendre una política sana y montar un bon servey de vigilancia empleant'hi 'ls recursos que 'ls proporciona 'l país, per estar ben governat, y no pera ser víctima de las bombas dels uns y de las amenassas legals dels altres.

Pero ells son aixís: no poden moderar las sevas inclinacions al desordre y á l' arbitrariedad. Y de tot ne treu hen sustancia: de la guerra de Cuba, per exercir la dictadura: dels atentats anarquistas, per exercir lo despotisme.

P. K.

EL costat de Nort-América sempre núvol.

Novas expedicions de piratas han sortit de aquells ports, desembarcant tranquilament á Cuba.

Y 'l govern tan fresch!

S' assegurava aquestes días, encare que després va desmentirse, que 'l general Lee, cónsul dels

Estats Units á la Habana havia dirigit unas comunicacions á n' en Cleveland, recomenant lo reconeixement de la beligerancia y hasta de la intervenció armada en favor dels insurrectes.

Pot haverse desmentit la noticia; pero no falta qui creu que lo que no ha sigut avuy será demá ó be un altre día... Y 'l govern sense inmutarse.

Se dona per cert que, alguns barcos de guerra de la República yankée van á ser enviats de un moment al altre al mar de las Antillas... Y 'l govern envía la nostra esquadra al port de Barcelona, com si venint aquí fés dressera per encaminarse cap allá ahont fá mes falta.

Aquests sintomas alarmants á tothom inquietan, menos al govern conservador.

¿Benaventurats los que tenen per única norma 'l següent lema: «Barra y Patxorria.»

La esquadra francesa ha sigut objecte de grans obsequis a la Corunya y a Vigo.

Aquí a Barcelona ha sigut admirablement rebuda la banda del segon regiment d' Enginyers de Fransa.

Lo sentiment popular indica ab molta precisió las corrents que haurien de seguirse en los moments actuals crítichs y angustiosos. Una aliansa franco-espanyola 'ns valdria l' respecte de tot lo mon. Los mateixos *yankées* avants d' insultarnos y de amenassarnos s' hi mirarian una mica.

Pero... Res: que may podrém dir ab mes rahó que ara que las preferencias dels partits monárquichs pesan sobre la desventurada nació espanyola com una llosa de plom. ¡Ab quin desembrás podria obrarse si Espanya pertenesqués als espanyols!...

40,000 homes mes serán enviats a Cuba durant lo próxim mes de agost.

Y 20,000 darrera d' aquests, a principis d' octubre. Total 60,000, que bé podran convertirse en 100,000 per mica que l' govern s' entusiasmi.

Aviat hi haurá a Cuba mes soldats que habitants, y a pesar de tot, ni s' acaba l' insurrecció, ni s' acaba l' govern conservador.

¿Pero qué fa l' arquebisbe de Tarragona?

Prohibir que l' nen Ramonet Murguía, llorito en forma humana, pugui perorar en las iglesias, val tant com que aquest nou Messias se trobi de repent ab la carrera esguerrada.

¿Y donchs que ha de fer en lo successiu aquest portento d' eloqüencia carcunda?

¡Ay Sr. Arquebisbe de Tarragona, ja veurá 'ls carlins com l' espavilan!...

Lo Senador Sr. Comas ha pronunciat un discurs vigorós, eco fidel de las aspiracions genuinas del poble espanyol, respecta a la conducta sempre humillant que ha seguit lo govern en sas relacions ab el dels Estats Units.

Traball inútil: lo govern s' ha negat a donar l' explicació mes mínima.

Ab rahó ha pogut dir lo Sr. Comas: «Dat lo que s' está fent, ni l' Congrés, ni l' Senat serveixen de res, y lo millor sería tancarlos.»

Lo país es de la mateixa opinió, y per aquest motiu ja fá molt temps que no pren la part mes mínima en las eleccions.

Peró hasta sense espectadors continúa la comedia. Y continuarà, no 'u duplin, fins y a tant que l' país se negui resoltament a pagar 'ls gastos.

Parlar de la guerra de Cuba en plena sessió de Corts el Duch de Tetuán ho ha dit sense ferhi embuts, serveix sols per alentar la moral de la insurrecció.

Al país no li toca mes que pagar, donar la sanch dels seus fills y ferse un punt a la boca.

¡Aixís es com s' alenta la moral del poble espanyol!

Entre 'ls presos, a conseqüència del atentat anarquista, s' hi contan l' alcalde de Plá del Panadés, lo president del Centre republicá de Savern y un individu del Comité republicá de Guinolas. Cap d' ells era conegut per sas ideas anarquistas.

Algun de aquests individus, lo propi que l' Sr. Lluñá, director de *La Tramontana*, han sigut posats en llibertat.

Ho celebrém moltíssim, tant com lamentém que personas pacíficas y honradas, en virtut de las circumstancias, puguin ser objecte de determinats procediments.

Y aixó qu' encare no regeix la ley de repressió contra l' anarquisme!

Soluciones del ministre de Hisenda.

Estancar tot lo que s' pugui: la sal, lo petróleo, las materias explosivas y que sé jo quantas sustancias mes, y arrendar tots los impostos, tots los tributs y totas las contribucions.

En una paràula: entregar la nació a la voracitat de una serie d' empreses particulars que acabin d' exprimer l' última gota de such.

Y l' govern, mentrestant, passejantse ab las mans a la butxaca y l' puro a la boca com aquell que viu de renda.

D. *Quijote*, escelent periódich de Madrid reconeix qu' Espanya qu' en la guerra de Cuba representa l' dret y la civilisació, no pot respondre al assassinat y al incendi ab iguals tremendas repressalias.

«Pero—afegeix—l' equitat, aqueixa gran justicia l' obliga a no colocar als seus en una situació pitjor que als mambissos. Si aquests destruheixen las propietats dels espanyols pel delict de serho, embárguinse las sevas y entréguinse als soldats qu' en los insalubres camps de Cuba lluytan per la nostre causa y als hisendats que s' están arruinant per no fer traició a la patria.»

¡Molt ben pensat!... ¡Molt ben dit!... ¡Llástima que no poguém afegir: Y molt ben fet!

CARTA DE FORA.—*Sant Andreu de Palomar*.—Aquest any ens hem quedat sense professó de Corpus. ¿Per quin motiu? Senzillament, perque l' bisbe Catalá s' ha oposat a que la celebrésim, a causa de trobarnos fora de l' octava. No hi ha que dir l' efecte que la disposició episcopal ha causat en tot lo poble, quals interessos han quedat defraudats, perdentse un dia de animació, que prou lo necessitem.—Lo mes bonich es que fora de la octava s' ha celebrat la professó de la Barceloneta, y l' bisbe no ha dit res.—Tal vegada en lo barri marítim de Barcelona deuben regir unas lleys religiosas distintas de las qu' están en vigor a Sant Andreu.—Lo mes curiós del cas es que ja s' havian fet tots los preparatius, y s' havian llogat las orquestas, havent tingut de desnonarse.—¡Llástima que no s' vagin utilizar per fer balladas públicas, convertint en festa popular la religiosa que va privarse'ns! Aquesta solució hauria sigut la millor resposta als capritxos del bisbe Catalá.

COHETS

Entre las *Diversions públicas* el bon *Noticiero* hi posa un anunci en grans lletrassas que diu: *Escuadra Española*. ¿De manera que l' esquadra es ja un objecte de broma, pel estil de un panorama ó una colecció de monas? Convindria que la premsa, ni que cregui semblant cosa, s' abstingui de publicarho per no dar greix als de fora.

Diu que l' govern per fer quartos, que 'n té gra. necessitat, no sapiguent d' ahont tréurels, projecta estancar la sal.

Tal vegada aixó anys enrera li hauria dat resultat, pero ¿avuy, que som tan sossos, vení ab pensaments semblants? Que ho deixi corre, que plegui, perque se 'n durá un fracás: en qüestions de sal me sembla, me sembla que ha fet salat.

—¡Ay!—exclama conpungit un periódich de Granada: >¡l' Alhambra s' está ensorrant! >Govern, ¡salvéunos l' Alhambra! >¿Permeteréu que una joya, >de tot lo mon envejada, >quedi convertida en ruinas, >per vergonya de la patria?— ¡Vaja si ho permeterán! ¡Vés los governants d' Espanya que n' han de fer d' unas joyas que no s' poden dú a empenyarse! Pel art ni pels monuments aquí no hi ha ni una malla; ara, si fos per fé iglesias, ja fora un' altra sonada.

Don Arseni y en Borrero ja tornan a alló d' avants; lo primer, sense alterar-se, lo segon, molt empipat. Tenia rahó aquell cego que cantava en un portal: —¡No le busques, no le busques, déjale vivir en paz!

Després d' havé implorat plujas ab professions y pregarias, a una infinitat de pobles hi han caygut grans pedregadas. ¿Será potsé un malentés? ¿Será que allá, als núvols, badan? La confusió es bastant seria y convindria nclararla. Perque aixó de rebre pedra quan un ha demanat aygua, podrá ser providencial, pero té molt poca gracia.

Ocupantse de la vinda de Napoleón tercer, un periódich l' anomena la *emperatriz*.—¿D' hont ho es? ¿No sab que l' seu corcat trono se 'n va aná a can Taps fá temps y que no existint l' imperi l' *emperatriz* no existeix? Si acás vol donarli l' titul, per amor al oripell, avants de dí: *emperatriz*, es precis que digui: *ex*.

A Cuba hi torna a haver plujas, per aixó com l' any passat sols plovia a casa nostra ara plou en tots els camps. Cada dia ls insurrectes, a pesar del temps que fá, s' emportan un' pallissa de primera calitat.

Si té de ploure, que plogui, que aixó no s' pot evitar; i pero al menos que 'ls mambissos també 'n surtin ben mullats!

C. GUMÁ.

LA SENMANA ESPANYOLA

OLÉU saber cóm se passan las senmana a Espanya? Es una cosa molt divertida. Ara ho veuréu.

DILLUNS.

—¡Lo que 'ns están fent los Estats Units es indigne!

—¡Aquestas provocacions son intolerables!

—¡Hem de demostrarlos que l' lleó

espanyol encare té unglas.

—¡Y que l' dia que 'ns hi posém...

—¿Posémnoshi?...

DIMARS.

—Els bisbes d' una pila de puestos han determinat organisar batallons per anar a América.

—¡D' aixó se 'n diu bisbes!... ¡Vivan els bisbes d' una pila de puestos!...

—Molts d' ells ja han convocat juntas de personas notables, que acceptant ab entusiasme l' idea, s' han posat a treballar desseguida per realisarla.

—¡Aquest es el camí!... ¡Endavant sempre!

DIMECRES.

—¡Oh, quin pensament més hermós y més patriótic!

—¿Qué? ¿Tots els ministres s' embarcan cap a l' Habana?

—No: aixó del cable submarí. Ja s' ha acabat la vergonya de que las noticias telegráficas qu' enviém a Cuba hajan de passar primer pels Estats Units, amichs y colaboradores dels insurrectes. Ara tindrem cable nostre.

—¿Sí? ¡Viva l' nostre cable!... ¿Quin dia l' posarán?

—Aviat: lo cos de telegrafistas tracta d' iniciar una gran suscripció pública destinada a aquest objecte.

—¿Y quan hi haja prou diners colocarem el cable?

—Aquesta es l' idea dels patrocinadors.

—¡Donchs ja s' pot donar com cosa feta!... ¡Gloria al cable! ¡Honor al cable submarí espanyol!

DIJOUS.

—¡Aixó s' anima! Barcelona regala un *crucero*.

—Sevilla un altre.

—Bilbao un altre

—Lo govern compra dos grans acorassats que s' están acabant a Italia.

—La casa Noriega de Cádiz remata la construcció de dos dotzenas de *cañoneros*.

—Los astilleros Thompson d' Inglaterra també están a punt d' enllestirnos una barriscada de vapors.

—¿Vol dir donchs que aviat tindrem una infinitat de barcos?

—¡A cabassos, a cents! Posats al voltant de l' isla de Cuba, podrán donarse la má l' un al altre.

DIVENDRES.

—¡Quin escándol abir al Congrés!

—¡Y tal! Diu que al sortir, dos ó tres parellas de diputats van anar a bofetadas.

—Lo de 'n Borrero, per xó, sembla que ja está arreglat.

—Aixís, aixís... En Martínez Campos se veu que vol jochs.

—¿Y de 'n *Fabrilo*, qué se 'n sab?

—¿Aquell torero de Valencia? Diu que vá millor.

—Me 'n alegro. Es un xicot molt agradable y molt aixerit.

DISSAPTE.

—¡Redimontri! ¡quina cosa més horrible!

—¿Qué? ¿qué hi ha?

—Acaba de descubrirse un crim misteriós.

—¿Molt misteriós? ¡A veure, a veure!

—Feya dias que s' observava que l' gas del alumbrat sortia ab poca forza; se practicaren algunas pesquissas, y avuy s' ha averiguat que la canyeria principal estava embussada. L' na brigada l' ha oberta ab molt cuydado, l' ha registrada interiorment, y...

—¿Qué?

—A horas d' ara ja n' han tret vintidós cadavres. Sembla que tota la canyeria n' está plena.

—¿Que no 'ls ensenyan?

—Sí... ¡Anémhi!

DIUMENJE.

—¡Quin home l' Irún!

—Prefereixo l' *Chiquito de Abando*.

—¡Vaja, que l' *Muchacho*!... Aquest si qu' es el *Guerrita* dels pelotaris.

—Apropósit del *Guerrita*. ¿Qué torna aquí ó no torna! Convindria sapiguerho aixó.

—¡Y tant que convindria! ¿Enviém un *parte* a Córdoba preguntantli?

Dels batallons patriótics, del cable submarí, dels nous barcos de guerra, ja ningú se 'n recorda...

Darrera l' diumenje torna a vení l' dilluns, y luego l' dimars y després el dimecres... y aixís se passan a Espanya las senmanas.

FANTÁSTICH.

¡ARA SI QUE NO M' ESCAPO!...

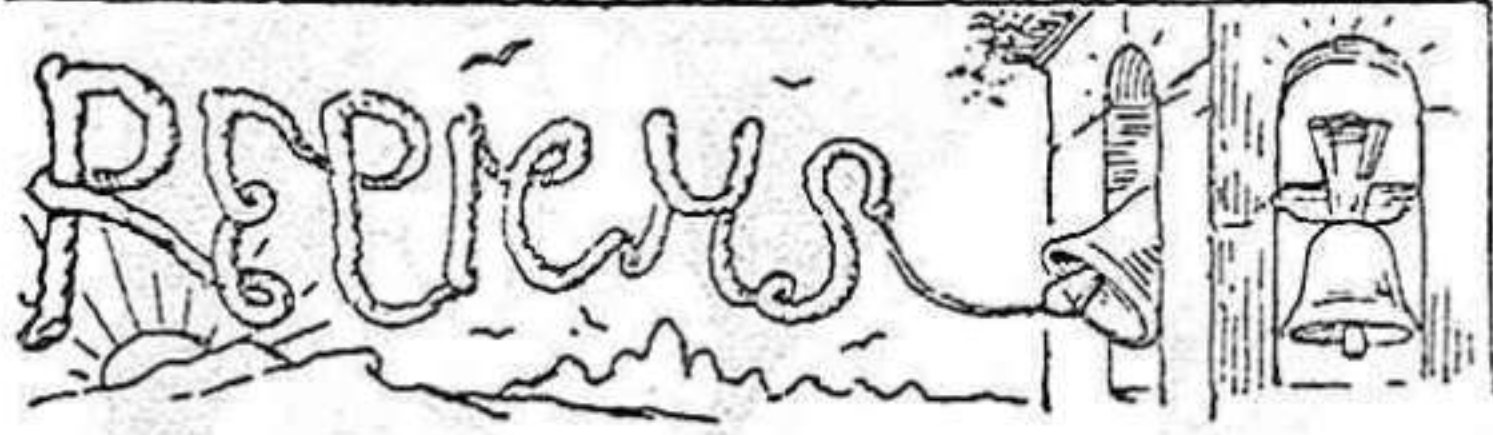
¡Ay de mí! ¡Ay de mí!
si acabaré llorando
yo que siempre rei.

SONET

Ab la guerra de Cuba 'm preocupo pensant ab lo trist fi que se m' espera;

veig que á Madrid demostren gran fatlera en demanar mes excedents de cupo.
Per desgracia jo 'n soch, per xó m' ocupo. d' aquesta qüestió ab tanta quimera; presumo que vindrá ma hora postrera tant bon punt d' insurrectes vegi un grupo Jo que soch mes cobart que una formiga y de tant magristó semblo una canya... jamay podré aguantar tanta fatiga, ¡impossible! ma pensa no m' enganya. ¡Deu meu! ¡y que sufreiro! quan sospito que tinch d' esser trinxat per un negrito.

JAUME BALAGUER Y SOLER.

NA escena edificant ocorreguda en lo poble de Torrenueva (Ciudad Real.)

Dos minyons devots se disputavan sobre quin d' ells havia de portar á la professó la imatge de la Verje, y acabadas las rahons, van apelar á las facas, quedant un d' ells mal ferit de una burxada al ventre.

Tot aixó al peu de la imatge de la Verje. ¡Quin espectacle més edificant la faca.

Llegeixo:

«En un sol any han pronunciat los tribunals francesos 240 condemnas contra gent d' Iglesia. D' ellas 54 per atentats contra la moral.

«Un de aquests capellans modelos ho ha sigut á 20 anys de traballs forsats per haver violat á unas nenás á las quals estava preparant pera la primera comunió.

«Las diversas condemnas forman una suma de 225 anys de traballs forsats, y á més tres que ho son á perpetuitat.»

Tota aquesta farám mistica, per supuesto, es enemiga acérrima de la llibertat.

Pero en cambi es amiga entusiasta de la licencia.

Lo senador Sr. Comas, al veure 'ls quiebrós del govern negantse á donar explicacions de cap mena respecte á las relaciones diplomáticas ab los Estados Unidos, exclama:

—Que tanquina estas portas: aixó es torná als temps de Godoy.

Sr. Comas, sigui just: no calumnihi als temps del favorit de Carlos IV.

En aquella época degradada, 'l poble sabia indignarse, y en un moment donat assaltava la casa del favorit y conseguía 'l seu desterro.

Avuy en cambi 'ls que 's riuhén de la nació ho fan á la segura.

No estém pas als temps de Godoy. Mes aviat hem retragrat fins als temps de Carlos II 'l embriuxat.

Perque la veritat es que corra cada bruixa qu' esperarver!

Segons los nous pressupostos se prorroga per 15 anys mes lo contracte ab la Tabacalera.

Y no se li posa siquiera la restricció de que 'l tabaco que serveixi al consumidor no puga procedir dels Estados Unidos.

Res de aixó: mentres la Arrendataria ab lo tabaco yankée 'ns envenena 'l cos, el govern ab las sevas adormideras ens envenena 'l ánima.

Se 'ns assegura que 'ls barcos de la Esquadra havían fet demandas de carbó á algunas casas de Barcelona.

Pero á lo millor se va rebre un' ordre de Madrid ordenant que 'l carbó havia d' adquirirse precisament del que procedeix de las minas asturianas del Sr. Marqués de las Cinquillas.

De aquest home que, segons lo Brusí, fá tot lo que pot per empobrirse en servey de la religió y de la patria.

En 'l actual desgabell ell ha trobat una mina... Espanya es una gallina que no pon sino per ell.

Respirém: ja no hi ha desaffio.

Los padrins del ex-héroe de Sagunto, que s' havían compromés á acompañarlo á rompres la crisma ab lo general Borrero, al últim s' han cansat de aguantar la criatura y 'l han deixada seguda á la baseta.

Y ja no tenim bateig, ni rompiment de batisme.

En Cánovas está que no hi veu de cap ull de tan content.

¿Vol recompensar de una manera digna al héroe que ha renunciat al desaffio? Regálihi una lleminadura. Com per exemple: un sabre de pasta.

Per gobernador trempat el de Palma de Mallorca. A un vehí que li havia dirigit un escrit que degué indigestárseli, 'l crida al seu despaig. Un cop lo té allí 's posa en mánegas de camisa, y li descarrega una pluja de cops-de-puny, y un cop el té ben madur, 'l envía á descansar á la presó.

Y ara, per arrodonir la festa, li segueixen una causa per desacato á l' autoritat.

¡A una autoritat en mánegas de camisa!

Sort qu' encare no regeix la lley de repressió contra l' anarquisme.

O sino diguin: ¿volen un exemplar mes apropósit que aquest pobre mallorquí per anarse á passejar perpétuament á l' altra banda de la frontera?

Aquell capellán de Huesca, que va fugir ab las 10,000 pessetas y la noya rossa, qual captura interesava 'l gobernador de aquella provincia, va ser detingut á Santander quan ja havia pres passatge pera Méjich.

La nit anterior l' havia passada á la fonda, simulant ser marit d' aquella noya rossa y maca.

Ara después de la gresca podrá dir:—¡Ave Maria! Lo gobernador de Huesca m' ha ben esgarat la cria!

Ja s' han presentat los pressupostos.

De cálculs benévols y optimistas no n vulguin mes. Figúrinse qu' en Navarro Reverter se compromet á saldarlos ab un superábit de setze milióms de pessetas.

Nosaltres ens permetrém batejar l' obra de 'n Navarro ab lo títul de pressupostos de orxata de xufias.

Per tres motius: Primer: per haverlos elaborat un ministre valenciá. Segón: per la séva frescura. Y tercer: per la facilitat ab que 's tornarán aygua.

Pero per fresch ningú com l' aragonés Castellanos. Com á ministre de Ultramar ha presentat un projecte demanant que se l' autorisi, sense restricció de cap classe, pera arbitrar los recursos que necesití.

Vol que las Corts li donguin facultats ámplias per enmatllevar y entraparse de la manera que estimi mes convenient y sense donarne comptes á ningú.

¡Y després dirá 'l senador Sr. Comas, que las Corts no serveixen per res!...

Si, señor: serveixen de penja-robas: serveixen per aguantar la capa del Sr. Castellanos!

Per discurs soporífero 'l del Duch de Tetuán en lo Senat.

Vels'hi aquí un ministre d' Estat que quan agafa las cartas es capás de fer adormir á tothom.

A tothom, menos als yankées. Aquests están sempre ab los ulls oberts.

¿Y aquells batallons que volían formar los bisbes? ¿Quántns ne tenim de organissats?

Fins ara, ni un de complert El de Asturias s' ha quedat á mitj fer. El de Madrid no ha passat de la categoria de projecte, y en quant als de Granada, Valencia, Burgos y otras capitals, ja ni se 'n parla.

Sembla mentida que disposant l' episcopat de tants seminaristas, novicis y altre jovent entusiasta y fanático, no hajin lograt organissar ni una mala companyia. Davant de aquest fracás, si jo siguéis bisbe ¿saben qué faria?

Dimitir la mitra y anármén á Cuba tot sol á catequissar mambissos.

Una noticia que crech que alegrará extraordinariamente als electors de Vich.

Lo diputat Sr. Badía y Andreu s' ha incorporat al grupo romerista.

Un home tant salerós com D. Joaquím per forsa havia de anarse á reunir ab la sal de Andalucía.

Ja veurán quan torni á Torelló, com en lloch de pronunciar discursos, s' arrencará ab unas peteneras, que hasta 'l Ter se sortirá de mare... y de tota la familia!

XARADA

Com que dos-ters vegada que renta 'ls plats, la Pilar se prima-dugas, sa mare li ha dit:—Ahont vas tan total?

J. COSTA Y POMÉS.

ENDAVINALLA

Alguns cops soch de paper, y altres cops de ferro soch; de paper, causo alegría, de ferro, pena y tristor. Comparable es ab las feras y de vil mereix lo nom l' home que avuy lluyta encare per viure baix lo meu jou.

DR. TRANQUIL.

TRENCA-CLOSCAS

ADELA MENAT
CARDONA

Formar ab aquestas llettras lo nom de una mágica castellana

M. PEIDRO.

CREU NUMÉRICA

9 8 2	En la mar.
1 7 6	Número.
3 9 8	Licor.
1 2 3 4 5 6 7 8 9	Nom d' home.
6 6 7 1 9 8 5 3 2	En l' artillería
1 2 3 4 5 6 7 8 2	Nom de dona.
9 6 7	Amaniment
2 8 2	Nom de dona.
4 9 6	Vegetal.
3 2 6	Moneda.
2 3 2	Adverbi.
1 2 3	Part del globo.
3 2 1 7 3 9	Nom d' home.
1 2 3 7 2 8 2	Nom de dona.

NITU DE TARRAGONA.

GEROGLIFICH

∴ +
MA
: M :
MA
I

R. ANAC.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans J. Romanos, J. M. Merino, J. Martí, Joaquím Obis, J. N. P., Pere Saloni, Anton dels Timbals, J. T. P. (Bagarro), Mus del Espirall, M. Castro, F. Morera (a) Barberillo, Rafael Rutllant, J. Terés y Ricart, R. Homedes Mundo, Romeo y Julieta:—Lo qu' envian aquesta semana no fa per casa.

Ciudadans Janet dels Alls, Toful Rusca, Xurri de Vilafranca, Emili Revoltós, D. D. D., Pau Gitano, Un admirador de la Franca, J. Cardús de B., Pim-pollo, Saragatero y Un Caputxi:—Insertar-m alguna cosa de lo que 'ns env an.

Ciudadá R. Aymerich: Rebut lo folleto: 'ns n' enterarém.—J. Gayas: Van bé: encare que la intima es una mica massa descarnada.—J. R. F. de Vilafranca: Si la composició sigué mes concisa podria aprofitarse.—Félix Cana: Esta ben versificada; pero l' assumpto es massa descarnat.—Etcétera de Vilafranca: No 'ns fa 'l pés. La xarada obra en nostre poder: no s' incomodi en repetir l' envió.—J. Oller: Es fluixet.—J. Starsams: Van bé.—Anton del Singlot: Veurém de apr'itarho.—Japet de l' Orga: Queda acceptada la composició.—Teneb ZNep: Es incorrecta y fluixa.—Un Missantropo: Lo sonet resulta molt desgabellat.—J. Masferrer: La composició insertada no creguin que fes l' efecte, que segons diu vosté, va produhir llegida.—Dolors Mont: Aprofitarém lo que 'ns envia.

¡¡Obra nova!! ● ¡¡Novetat!!

Grrran capellanada

PRESBITERIAS

Album de 24 láminas al cromo

DIBUIXADAS PER

WERTHER

Per 6 ralets una colla de capellans.

Se ven per tot arreu, menos á las parroquias.

ANTONI LOPEZ, editor.—Rambla del Múy 20

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.

UNA CARICATURA YANKÉE Y UNA RESPUESTA ESPANYOLA

L' ONCLE SAM AL PETIT ESPANYOL:—Noy, lo millor que pots fer es donarme aquest cigarro, las criaturas no fuman.

(Copia exacta de una caricatura del periódich Judge de New York.)

L' ESPANYOL AL ONCLE SAM:—Mestre, si te 'l vols fumar te tindrás de cremá 'l morros!

(Contestació de LA CAMPANA DE GRACIA.)